

BISERICA și ȘCOLA.

Foiă bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 5 fl.—cr., pe 1/2 an 2 fl. 50 cr.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 3 fl.; până la 200 cuvinte 4 fl.;
și mai sus 5 fl. v. a.

Correspondențele să se adreseze Redacțiunii

„BISERICA și ȘCOLA.“
Erbanii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

Biserica română în luptă cu reformațiunea dela 1656—1691.

(Epoca Metropolitului Sava Brancovici și cele ce au urmat până la pacea dela Carlovăț)

(Continuare și fine.)

Prin isbânda armelor creștine asupra Turcilor la anul 1683 înainte Vieni puterea Turcilor în Ungaria începe a slăbi, și se aproprie de apunere. La 22 Septemvre 1683 Carol de Lotaringia după un greu atac a reocupat Buda dela Turci, ér în anul 1687 bătut armata turcescă condusă de marele vizir Soliman la Mohaciu. După învingerea dela Mohaciu reportată asupra Turcilor în anul 1687 Carol de Lotaringia ocupă dela Turci orașele Esseg și Petrovaradinul, precum și întregă Slavonia și Sirmiu; ér după acésta plecă cu o parte a armatei în Transilvania, al cărui principe ajutase în multe rânduri pre Turci încontra împératului. Apropiându-se Carol de Transilvania, avisă prin soli pre Apafi, că dânsul a venit în numele împératului, ca să elibereze țera de jugul Turcilor; și deci guvernul principelui să îngrijescă de nutremânt pentru armată și de quartire pentru iernă. Apafi presemțând, care este intențiunea ducelui Carol și în genere a împératului, — la început nu se arată dispus a ceda dorinții lui Carol; ci trimise la dânsul soli cu un ofert de 100,000 fl. și victualii pentru armată număi să nu între armata în țera. Aceste oferte Carol le-a respins, și armata germână a intrat în Transilvania.

Nepotând Apafi să reziste ducelui Carol cu armată, s'a vădut necesitat a încheia cu dânsul un tractat la 27 Octomvre 1687. Prin acest tractat Apafi s'a învoit, ca armata germână să ocupe țera, și s'a obligat a-o provedé cu o anumită cantitate de victualii, și a-i da lui Carol și în bani o sumă de 700,000 florini.

De altă parte Carol s'a obligat prin 28 de puncte, că armata și comandantul ei nu se va ingera în administrațiunea țerii, nu va altera libertatea celor 4 religii recepte, precum nici drepturile nobilimii și altele.

Tractatul, de carele vorbim, l'a încheiat dânsul Carol numai pro forma și din o anumită provedere, ca să nu dea ansă a-se revoltă nobilimea încontra sa și a împératului, — pentru că dânsul intrase în țera ca învingătoriu, și ar fi putut să dicteze ori ce condițiuni. Astfeliu din ziua, în carea a sâbscris Apafi acest tractat și până la mórtea sa tēmplată la anul 1690 domnia sa asupra Transilvaniei mai sustă numai cu numele. Țera întregă deveni în potestatea armatei imperiale.

La anul 1688 a fost instituit de comandant asupra armatei imperiale din Transilvania generalul Carafa. Dânsul sili pre principele Apafi și dieta Transilvană se declara sârbătorește, și să întărescă cu jurământ de credință: că Transilvania trece érași la regele Ungariei, dela carele a fost desbinată prin sórtea vîlegă și prin ambițioasa cutezare a unor ómeni; ér protecțiunea Turciei o abjură, și precurmă ori ce comunicațiune cu pórta otomană. ¹⁾

În anul 1690 nobilimea transilvană se încercă de nou sub Emeric Tökolyi a scóte din țera cu ajutoriu Turcilor oștirile imperiale, și în o luptă întēmplată la Zérnesti, Tökolyi bătut pre generalul împératec Heisler, și se proclamă pre sine de principe al Transilvaniei sub vasalitatea sultanului. În același an însé venind în Transilvania cu alte trupe împérateci generalul Ludovic de Baden, Tökolyi fu bătut și isgonit din țera.

¹⁾ Barițiu opnl citat.

În anul 1691 încercă de nou Tökölyi a ocupa Transilvania cu ajutoriu primit din partea Franței; dar a fost bătut de generalul împăralesc Veterani. În acest an Leopold I după oprimarea revoltei încercate pentru a doua oară de Tökölyi emise diploma datată din 4 Decemvre, în sensul căreia pre lângă observarea legilor țării și privilegiilor nobilimei dispuse, ca până când minorenul rămas după Mihaiu Apafi I, Michaiu Apafi II, carele atunci era în vârstă numai de 14 ani, va ajunge la maiorenitate, guvernul asupra Transilvaniei să-l eșerceze în numele său un guvernator și 12 consilieri, propuși de dieta transilvană și aprobați de dânsul.

În fine notăm, că în pacea dela Carlovăț, încheiată la anul 1699 între Leopold și între Turci după victoria dela Zenta, obținută în contra Turcilor prin prințul Eugen de Savoya cu privire la Transilvania s'a dispus, că rămâne în posesiunea împăratului, ér Bănatul rămâne și mai departe în stăpânia Turcilor.

II. Situațiunea bisericăscă. La anul 1656 fu numit de Metropolit românesc în scaunul metropolitan de Alba-Iulia prin principele de atunci al Transilvaniei Georgiu Rákoczy II. protopopul din Ienopolea Simeon Brancovici. Dânsul a fost din familia prințiară Brancovici din Iliric, carea prin căsătorie a fost înrudită și cu unii principi din țera românescă. O ramură din această familie s'a așezat în Ienopolea. Din această familie au fost în Ienopolea doi Episcopi și anume: Mateiț și Longin. Cest din urmă s'a retras după un timp de funcțiunea de Episcop, în mânăstirea Coman din țera românescă. Simeon Brancovici a fost nepot Episcopului Longin, și după ce a fost ales de Metropolit a mers în țera românescă, și a fost chirotonit întru Episcop la Târgoviste prin Metropolitul țării românesce Stefan, și la intrarea în ordul monachal i-s'a dat numele Sava.¹⁾

Sava II. Brancovici a funcționat ca Metropolit al Transilvaniei 24 de ani, și anume dela 1656 — 1680.

(Va urma.)

Predică pentru Duminica a treia din postul mare.*)

de prof. Dr. T. Tarnavschî.

Iubiților mei! Duminica de astăzi e consânțită închinării s. cruci a domnului. Astăzi ne-am închinat cu toții lemnului celui de viață făcătoriu, pe

*) Dlu profesor dela facultatea teologică din Cernăuți a început a publica în „Cendela“ o serie de predice liturgice, cu scopul ca printrânsele să facem poporului înțelegibile acțiunile sfinte, care se săvârșesc în cultul public dumnezeesc. În cele ce urmăză reproducem una din aceste predici, — sperând a face prin această un bun servitui publicului nostru. Redacțiunea.

care Christos a fost răstignit, dându-i laudă și cinste în cântări și imne mărețe. Și ore de ce am făcut acesta chiar astăzi? Causa ni-o înfățișeză sinaxariul duminicii de astăzi în următoriu mod: În ce chip aceea, cari au înaintea lor o cale grea și ostenicioasă dând în călătoria lor de un arbore rămuros și frunzos se așeză sub el, ca să odihnescă puțin și apoi întăriți prin repaus își plinesc rămășița căiei; așa și s. părinți au înfipt și au pus acuma, în acest timp al ajunării, în această cale grea și ostenicioasă, crucea cea aducătoare de viață, ca să ne deie ușurare, resuflare și întărire, făcând pre cei osteniți prin asprimea ajunării voioși și ușori la ostenela viitoare. . . . Sântii părinți au mai așezat s. cruce spre închinare în mijlocul ajunării și din cauza, că s. cruce este și se numesce arbore de viață, și precum acesta era plântat în mijlocul raiului, așa și s. cruce se așeză în mijlocul ajunării, ca să ni aducă aminte de lâcomia lui Adam și a Evei, de păcatul lor și de urmările lui cele triste, de cari ne putem mântui numai prin arborele s. cruci, din care mâncând, nu vom muri ci vom fi vii. Ecă! acesta e cauza de ce duminica de astăzi e consânțită s. cruci. Întărindu-ne ea în calea cea grea a ajunării și dându-ne putere a suporta greutatea înfrânării, noi i-am dat astăzi s. cruci, semnul celui puternic de biruință, cinste și laudă cuvenită, cântând din aduncul inimei noastre imnul măreț: „Crucii tale ne închinăm stăpâne și sânta ta înviere o mărim.“

S. cruce, cărea astăzi prin închinăciune și sărutare i-am dat mărire, este semnul binecuvântării și al darului dumnezeesc, este semnul credinței, dragostei și al nădejdei creștine, este semnul biruinței dreptmăritorilor asupra protivnicilor. De aceea s. cruce este obiect de deosebită închinăciune, de aceea cu ea se înfrumșează mai toate lucrurile din biserică. Cu ea se înfrumșează praporele, cu ea policandrele, amvonul, analogionul, tetrapodul, ba în unele biserici chiar stranele și masa pentru punerea darurilor. Dară și celelalte obiecte ce se află în naos, precum scaunul arhieresc, tronul împăralesc, stranele sau pultele dascalilor și sfecinicele cele mari de obicei se împodobesc cu s. cruce. Toate obiectele aceste în cele mai multe biserici sunt așezate în chor sau soleă, adevă în locul ceva mai înălțat înaintea iconostasului. Având ele în biserică o menire anumită și vestindu-ne într'una și învățături frumose, voi să vă vorbesc astăzi despre obiectele aceste. Până a începe, vă rog. să dăm mai întâi laudă cinstitei cruci, dicând:

„O de trei ori fericită și prea cinstită cruce, ție ne închinăm noi credincioșii și te mărim, veselindu-ne de d-șeesca ta înălțare. Tu ca o pavăză și armă nebiruită, ocrotesc și acopere cu darul tău pre cei-ce strigă ție: Bucură-te lemn prea fericit. 1)

1) Condacul 1. al acastistului onoratei cruci.

Fiind episcopul în diecesa sa învățătorul, preotul și păstoriul de suflete cel mai mare și întrecând starea lui cu vrednicia sa toate celelalte stări, biserica chiar din început, spre a-i arăta episcopului cinstea-i cuvenită, a merit pentru el în locașul dumnezeesc un loc de stăut anumit, aședând în partea dreaptă a chorului sau a soleei scaunul sau tronul arhieresc. Și în timpul de față dăm în multe biserici — deși nu totdeauna în chor, ci mai adeseori în naia proprie — de astfelu de scaune archieresci. Forma lor e de obicei a unui scaun cu spăteză înaltă de răzimat, fiind înzestrat cu un baldachin, adecă cu un acoperemânt de materie prețioasă. semnul demnității, al vredniciei înalte a episcopului. — Scaunul archieresc, ca locul de stăut merit pentru conducătorul cel mai înalt al bisericei dintr'o diecesă, ne aduce aminte de datoriile ce le avem față cu episcopul nostru. Îndeosebi el ne îndeamnă a ne supune pururea orânduiriilor episcopului, a-l asculta cu dragă inimă, a-i arăta totdeauna cinstea ce i-se cuvine în urma demnității lui celei înalte, în urmă a ne ruga pentru el, ca pentru cel ce pasce și pörtă grijă de turma-i încredută. — Mai întâiu trebuie să ne supunem și să-l ascultăm pre episcopul nostru, dis-adoră Mântuitorul cătră apostolii, deci și cătră urmașii lor, cătră episcopi; „Cel-ce vă ascultă pre voi, pre mine mă ascultă, și cela ce se lapedă de voi, de mine se lapedă, ăra cela ce se leapedă de mine, se lapedă de acela care m'a trimis pre mine“.²⁾ ăra la s. Ciprian³⁾ cetim: „Trebuie să scii, că episcopul este în biserică și biserica în episcop, și prin urmare fiecare ce nu se află în uniune cu episcopul său, nu este nici în biserică.“ — Apoi trebuie să-i arătam cinste episcopului, căci — după cum ne învață biserica — el în eparchia sa este locuitorul lui Chtos și prepositul cel mai înalt în biserica sa. „Toți să cinstescă pre episcop“ ăce s. Ignatiu martirul⁴⁾ ca pre Isus Christos, fiul cel adevărat al Tatălui. . . .“ — În urmă noi trebuie să ne rugăm pentru episcop, căci lui i-s'a încredințat ocărnuirea noastră a tuturor, el are să pörte grijă de mântuirea sufletului nostru, el are să aperse și să scutescă biserica sa de tóte primejdiile, ce o amenință și de toți dușmanii, ce cantă să o nimicescă. Ca Domnul D-đeu să-i deie ajutorul său la împlinirea acestor prodăți grele, noi, ca fiii lui credincioși, sântem datori a implora pururea binecuvântarea Domnului asupra bărbatului, căruia e încredințată conducerea bisericei noastre.

Cum pentru episcopul așa și pentru împăratul, pentru stăpătorul cel lumesc al credincioșilor, biserica chiar din timpurile străvechi a aședat în naos și anume în partea stângă a chorului un scaun de onóre, în care stă împăratul sau locuitorul

lui, când vine la biserică spre a lua parte la serviciul d-đesc. Scaunul acesta e asemenea scaunul episcopal numai că-i împodobit și cu semnele puterii împărătesci. În timpul de față el de obicei se află numai cât în biserici mari din orașe. — Scaunul împărătesc ne aduce aminte de datorințele noastre față de împăratul și înaltul lui tron. El înainte de tóte ne aduce aminte de dătorie, de a-l iubi, a-l cinsti, și a se alipi cu lealitate, cu credință, cătră împărat. Noi trebuie să iubim pre împăratul nostru, fiind gata a jertfi chiar vieața pentru binele lui sau a imperației lui, căci el grijesce de noi, ca un părinte bun de copiii săi. Noi trebuie să-l cinstim pre împăratul nostru, căci el e servitorul și locuitorul lui D-đeu pe pământ, carele — cum ăce scriitorul bisericesc Tertulian — o parte a splendorei sale a dat'o domnitorilor pământului pentru binele societății omenești — „De D-đeu temeți-ve, pre împăratul cinstiți-l“ ăce s. apostol Petru⁵⁾. — Ne mai aduce scaunul împărătesc aminte și de dătorie, de a asculta și a se supune legilor și orânduiriilor precum și dirigătoriiilor împărătesci. „Tot sufletul“ ăce s. scriptură⁶⁾ „să se supue stăpânirii, căci nu este stăpânire decât dela D-đeu“. Noi cu toții să plătim birul, care e de lipsă statului, pentru ca să și pótă implini prodata, să sprijim cu jertfe materiale aședămintele publice, cari scoposesc fericirea obștimei, în scurt ăis să fim pururea gata a lucra din rușterii la prosperarea și înaintarea statului, căci prosperând statul, prosperăm într'una și noi, mēdularii statului. — În urmă scaunul împărătesc ne aduce aminte de dătorie, de a ne ruga pentru împărat, cerēnd pentru el de la Domnul tot binele și tot darul. La acesta ne îndemnă apostolul Paul,⁷⁾ când ăce: „Vē îndemn, ca mai întâiu de tóte să se facă cereri, rugăciuni, rugi de mijlocire și mulțămite pentru toți ómenii, pentru împărați și pentru toți, cari sânt la putere. . . .“

O parte însemnată a serviciului d-đesc face cântarea bisericescă, care chiar din început era întrebuintată în biserică. Ca cântarea acesta să se facă după rânduela prescrișă și să cu înceteze nici când în biserică, s. părinți au aședat în scopul acesta cântăreți sau cum îi numiți dascăli, a căror prodată este a conduce cântarea sântă după preciptele bisericesci. Și dascălii sau cântăreții au în biserică un loc anumit de stăut, care se numeșce chor sau soleă, avēnd la amēndouē laturile strane sau pulte lângă cari dascălii cantă. Stranele sau pultele acestea, cari însemnă chorurile āngerilor, au de obicei forma unui dulap rotund cu un acoperiș, cu părății pieziși, unde se țin cărțile și notele trebuincioșe pentru serviciul d-đesc ce se face.

Lângă stranele din chor stau așadară dascălii și măresc pre Domnul cu cântări de laudă. Dară

²⁾ Luca 10. 16.

³⁾ epist. 69 n. 8.

⁴⁾ Epist. ad Trall n. 3.

⁵⁾ I Petru 2, 17.

⁶⁾ ep. cătră Rom. 13, 1. —

⁷⁾ I. Tim. 2. 1.

óre numai ei sânt chemați, să cânte în biserică? Nu, iubitorilor! și ceilalți creștini pot lua parte la cântarea bisericească cu atâta mai virtos, de óre-ce s. scriptură dice, ca toți se laude pre D-țeu în psalmi și imne. ⁸⁾ Afară de aceea, că cântarea întregii adunări mărește solemnitatea serviciului d-țeesc, este ea și folositóre pentru fie-care creștin, căci cel ce cântă cu evlavie în biserică se rógă în indoit mod având așadară inaintea Domnului și un merit mai mare. Mai departe cetim în multe locuri ale s. scripturi, că ángerii și sánții lui D-țeu cântă neincetat mărirea d-țeescă, de unde urméză, că și noi sântem datori a urma pildei lor, láudând pre Domnul în imne pururea, érá cu deosebire pe timpul serviciului d-țeesc. Cântarea bisericească produce în noi o plăcere deosebită, vrând nevrând ea ne umple de religiositate și evlavie, de aceea și inima omului se bucură, când el vine într'o biserică, unde tot poporul sau măcar o parte mare a lui mărește pre Domnul în cântări. — Urmați așadară, iubitorilor, pildei purerilor cerești și măriți pre Domnul pretutindene, măriți-l totdeauna, érá cu deosebire la șervițele d-țeesci, măriți-l în cântări și imne duchovnicesci láudați-l pururea cu o gură și cu o inimă.

În urmă dăm în naie, și anume în partea ei dinainte sau chor, de sfeșnicele cele mari — de obicei patru la număr — cari sânt aședate inaintea iconostasului și în care se pun câte patru luminări: duna mai mare la mijloc, la însemnat unitatea treimeii și trei mai mici în jurul ei la însemnat într'una și cele trei fețe d-țeesci în unime. Tot în chor inaintea iconostasului își are locul și primichiriul cel mare, adecă sfeșnicul, ce se duce inaintea episcopului, apoi și inaintea s. evanghelii și a s. daruri la vohodul cel mic și cel mare, și care însemnă lumina darului și a învățaturii d-țeesci. În sfeșnicele acestea precum și în celelalte sfeșnice ce să întrebuintéză în biserică se pun luminări, ca să ardă pe timpul serviciului d-țeesc. Acésta se face însă atât din priviri simbolice, cât și din pricina de mai mare solemnitate. Noi ne simțim în láuntrul nostru mai dispuși la evlavie, dacă ne adunăm la rugăciune într'o biserică luminată cu multe lumini, decât în una care — nu e luminată de feliu. Afară de aceea luminarea prin însușirile sale închipuesce, multe adevăruri d-țeesci. Lumina luminéză, încălțesce, înviosoțză, curățesce; de aceea închipuesce ea lumina cea vecinică, pre Isus Christos, índegetându-ne, că noi trebuie să fim fii ai luminei. Lumina se mistuesce pre sine însăși spre a lumina altora, de aceea e ea și simbolul sau chipul dragostei, ce se jertfesce. Aducerea luminărilor la biserică, care e o datină străveche a creștinilor⁹⁾, însemnă așadară devotământul credincioșilor cătră D-țeu, supunerea deplină sub voia lui, arătarea dragostei depline față de D-țeu

⁸⁾ Comp. ep. c. Efes. 5. 18.

⁹⁾ Comp. Augustinus, sermo 225 de tempore.

și față de aprópele nostru. Luminările acestea însă trebuie să fie de céră chiar din cauza curăției și însemnătății ei simbolice, căci „céră“ dice Simeon Tesaloniceanul (c. 34) „arată curăția noastră . . . și însemnă umilința noastră și fiind adunată din flori, închipuesce darul Duchului sânt, ce ne se împărțesce în biserică: cu aceea însă, că-i adunată mai din toate florile, însemnă că și jertfa se aduce de toți.“ — Écă, iubitorilor, ce însemnă frumósă au luminile de céră, ce le aducem la biserică, ca să ardă pe timpul serviciului dumnețeesc.

V'am vorbit astăzi despre acele patru lucruri sante, cari de obicei se aședă în chor sau soleă. Ați așdit, că tronul sau scaunul archieresc ne aduce aminte de dătoria, de a ne supune pururea orânduiriilor episcopului, a-l asculta fără dór' și póte, a-l cinsti ca pre conducătoriul și preotul nostru cel mai mare, în urmă a ne ruga pentru el necurmat. Cam de asemenea dătorii ne aduce aminte și scaunul séu tronul împărătesc. El ne îndemná la drogoste și cinste cătră împérat, la alipire credincioasă cătră el, la ascultarea și supunerea fără multă vorbă cătră legile și diregătoriile împărătesci, în urmă la rugă pentru binele și prosperarea împératului și a împărăției. — Ați mai așdit, ce însemnă au stranele séu pultele dascalilor, și ce dătorie urméză pentru voi, când așditi cântarea ce se face la ele. Voi cu toți sunteți datori a-l mări pre Domnul nu numai în rugi line. ci și în cântări și imne sərbétorești. — În urmă ați cunoscut însemnăța sfeșnicilor din chorul bisericeii și a luminilor, ce se pun în sfeșnice, ca să ardă pe timpul șervițului d-țeesc. Cunoscând însemnăța acésta să vă dați totă silința a întocmi vieța vóstră conform însușirilor luminei. Cum lumina luminéză și încălțesce, așa să luminați și voi prin faptele vóstre cele bune inaintea ómenilor, încălțind cu ele inimile cele impietrite ale pécătoșilor. Și cum lumina se mistuesce pre sine însăși spre a lumina altora, așa să nu cruțați nici voi puterile, ba nici vieța vóstră, când e vorba de a-i face un serviciu plăcut Domnului séu o faptă bună aprópelui vostru. Căci dacă vă veți purta numai astfel, dacă între tóte împrejurările vieței vóstre veți da pe față, că sunteți fii adevérați ai luminei celei vecinice, numai atunci vă va lumina D-țeu cu lumina cea netrecétóre a dumnețeirii sale. Amin.

UN SUSPIN.

(In amintirea regretatului meu umic Ioan Traian Negreanu.)

reposit in Viena 1 Faur și inmormântat la 7 Faur in Beiușu.

Cu inima cuprinsă de focul tinăreții,
Mânându-și sprinten barca pe undele vieții
S'a dus istețul tinăr departe în loc străin
Hrânind în pept nădejdea de un viitor senin.

Acasă singuratic, rămâne-al séu părinte
Intrun'a urmărindu-l cu dragostea-i ferbinte;

Și sêrile la masă cu drag de el vorbesc
Și mult noroc și bine din suflet îi doresc.

Și ani și luni în minte-i betrânuț tot socote,
Ș'a dus i-și zice 'n sine, de dor când nu mai poate:
„De l'aș vedea odată reîntors la sînul meu,
„De fericire-ași crede că vîd pe Dumnezeu!

Și iată vine știrea, se spune, se vestește
Că 'nsfirșit acasă cel mult dorit tosește.
Cununa strălucită din flori au împletit
Și 'ngraba multă lume în cale i-a eșit.

Dar vai, ce soartă tristă și ce noroc pustiu! . . .
Cununa cea frumoasă a pus-o pe un sicriu . . .
Și darnicul părinte, 'n loc de îmbrățișări
A 'ntempinat copilul, cu lacrimi și oftări.

Acum sêrmanul tată în lume stă sdrobot
Precum în codru-un arbor de trăsnete isbit,
Și cunoscuți și prieteni a-celui dus în lume,
Cu-adîncă jale pîrtă în inimi al sêu nume!

Vașcou, 1896. Faur 27.

Vasiliiu Sala,
învățător gr. or. rom.

Calendarul Indictului

sêu al anului bisericesc 1896 vi ect dela Domnul și
Mântuitorul nostru Isus Christos,

întocmit pe câte o săptămână cu indicațiuni tipiconale privitoare la
slujbele dumnezeiești și cu alte însemnări folositoare creștinilor
ortodocși.

Luna lui Februarie (Faur),

are 29 zile. Ziua are 11 ore, noaptea are 13 ore.

Săptămâna 3 din post. Glasul dominant 6.

19.

Luni — Pomenirea sffilor Apostoli: Archip, Filimon și Apfia; a sffilor M-nici: Maxim, Teodot, Isichie și Asclipiodota; a cuvioșilor pâr. nostri: Rabula, Eugeniu și Macariu și Conoon.

Tipic. Imbinăm slujba Octoichului Triodic cu a Triodului și a Mineiului: La Utrenie: După binecuvîntarea preotului dicem din strană: Sfte Ddeule, Prea sfântă Treime cu Tatăl nostru, apoi Ddome miluesce, Mărire-Șiacum și „Venți se ne închinăm“ cu obicinuiții psalmi de dimineța. În loc de „Ddeu e Dl“ cântăm „Aliluia“ pe gl 6 dominant cu Troparele treimice (Troicinicile) din Triod. După recitațiunea Catismei, fără Ectenie urmază: Sedelnele Octoichului Triodic dela gl 6 dominant și ale Triodului (la ziua: Luni-a 3-a săptămână) gl 8 cu gl 8 (la Mineiu nu se află). Imediat recităm Ps 50. Apoi Canónele; Din Triod oda 1, 8 și 9 pe gl 8 cu Măritórele Născétorei, ér din Mineiu oda a 3 și 6-a, pe gl 4, — după oda a 9-a cântăm: „Cuvine-se cu adevêrat“ După Ectenie: Sfétalna Treimică a 6-a de 3-ori. Recităm stihurile de laudă cu Măritórea mică și cu „Invrednicesce-ne Ddome“ După Ectenie Stihóvna din Triod gl 4. Bine este a ne mărturisi, Sfte Ddeule cu Tatăl nostru, apoi continuăm din Orologion Troparul: „In biserică mării Tale“ și cealalte cu rugăciunea sftului Efrem. Nemijlocit începem óra 1. La 10 ore sevêșim órele (ceasurile) canonice a 3, 6 și a 9 din Orologion cum se arată acolo, ér după rugăciunea cea din urmă a órei a 9-a începem îndată dela Obedniță (Panaghia) a cânta pe gl 8: „Întru împărăția Ta“ și „Pomenesce-ne pre noi Ddome“ urmând cu cetirea până la Otpust. — după care nemijlocit urmază Vecernia pentru ziua de mâne.

Notă. Dêcă facem Liturgie mai înainte sfințită, atunci urmăm astfel: După otpustul Obedniței îmbrăcându-se preotal în ornate face începutul cu „Bine cuvîntată e împărăția Tatălui etc.“ ér în strană cetim cu „Venți să ne închinăm“ psalmul de sêra 103, după care urmază ectenia mare apoi între catisme ectenia mică și apoi „Ddome strigat'am“ cu stihurile de sêra din Triod (Luni sêra a 3-a săptămână) gl 1 și din Mineiu (caută în 20 Febr.) gl 8, cu m-ș gl 8. Incungiurare cu cădelnița. După: Lumină lină urmază Prochimentul din Triod cu Paremiile de unde urmază mai departe sfta Liturgie după rënduela sa. — La 3 ore după amêdi facem Pavecernița cea mare.

Notă: Dêcă nu facem Liturgie, atunci Vecernia se sevêșește astfel: Îndată după psalmul 33 dela Obednița (așa dară nu după Otpust) dicem: Venți se ne închinăm“ cu psalmul de sêra 103, După psalm urmază Ectenia cea mare, apoi: „Ddome strigat'am“ cu stihiri de sêra din Triod și din Mineiu. Incunjurare nu facem, ci imediat după stihurile de sêra dicem preotal din Altariu (fără a deschide ușile împêrâteșce) „Înțelepciune drepti!“ ér din strană se reciteză: Lumină lică. Preotal dicem „Se luăm aminte, pace tuturor“ din strana se cântă Prochimentul Paremiilor și urmază cetirea Paremiilor (din Triod). Imediat după Paremiu dicem: „Invrednicesce-ne Ddome“, apoi urmază Ectenia pronunțată afară înaintea ușilor împêrâteșce: „Se plinim rug. nóstre. . .“ după care urmază Stihóvna din Triod gl 2 cu m-ș din Triod gl 2. „Acum slobozeșce“ Sfte Ddeule, Prea sftă Treime, cu Tatăl nostru, apoi continuăm din Ceaslov Troparele postului etc. cu psalmul 33 și Otpustul. După amêadi sevêșim Pavecernița cea mare

Notă. Tipicul arătat la ziua acêsta îl urmăm și de di și este normativ pentru tóte zilele de peste săptămână abstrăgînd Sâmbêta și Dumineca care au tipic propriu.

20.

Marti. — Pomenirea prea cuv. pâr. nostru și fâcétóriul de minuni Leon eppul Cataniei și a sffilor pâr. nostri Visarion și Agaton papa Romei.

Tipic. Sevêșim slujbele după Tipicul indicat la ziua de Luni. La Utrenie: Sedelnele Triodului gl 1 și gl 3. Canónele la Triod pêsna 2, 8 și 9 gl 3, ér la Mineiu p. 3 și 6 gl 8. Laudele mari la Mineiu gl 8. Stihóvna din Triod gl 7. La Vecernie: Stihurile de sêra la Triod gl 3 și gl 2, ér la Mineiu (în 21 Febr.) gl 8. — Liturgia cea mai înainte sfințită

21.

Miercuri. — Pomenirea prea cuv. pâr. nostru Timoteiu cel din Simvoli; a celor dintru sfti părinți lor nostri: Eustatie patriarhal Antiochei, Georgie eppul Amas-tridei, Ioan patriarhal Constantinopolei și Zaharie patriarhal Ierusalimului; a sffilor Maurichie și celor 70 împreună cu densus.

Tipic. — Sevêșim slujbele după Tipicul arătat la ziua de Luni: La Utrenie: Sedelnele Triodului gl 3 și gl 2. Canónele Triodului pêsna 3, 8 și 9 pe gl 3 ér din Mineiu pêsna 6 gl 7. Stihóvna la Triod gl 2. — La Vecernie: Stihurile de sêra la Triod gl 4 și gl 6 ér la Mineiu (în 22 Febr.) gl 4. — Liturgia cea mai înainte sfințită.

22.

Joi. — Afiarea móstelor sffilor M-nici din Eugenia. Pomenirea cuvioșilor pâr. nostri: Atanasie cel din Pavlopetria, Talasie și Limneu, Telesfor eppul Romei și Varadat; sftului M-nic Sinetos.

Tipic. Sevêșim slujbele după Tipicul arătat la ziua de Luni. La Utrenie: Sedelnele Triodului gl 6. Canónele Triodului pêsna 4, 8 și 9 pe gl 6. ale Mineiului pêsna 3 și 6 pe gl 8. Stihóvna Triodului gl 6. — La Vecernie Stihurile de sêra ale Triodului gl 5 și gl 1, ale Mineiului (în 23 Febr.) gl 2. Stihóvna Triodului gl 6. — Liturgia cea mai înainte sfințită.

23.

Vineri. — Pomenirea sftului sftitului M-nic Policarp eppul Smirnei; a prea curioșilor păr. nostri: Ioan, Moise Antiochul și Antoniu, Zevina, Polichronie Moseu și Dămian; a sftei Gorgoria sora sftului Grigorie de D-deu cuventătoriul; a sftului M-nic Climis și a M-niței Tei.

Tipic. Sêvêrșim slujbele după tipicul indicat la ziua de Luni. La Utrenie: Sedelnele Triodului gl 5 și gl 1. Canónele Triodului pêsna 5, 8 și 9 pe gl 1. ale Mineiului pênua 3 și 6 pe gl 2. Stihóvna Triodului gl 6. — La Vecernie: Stihirile de séra ale Octoichului triodic dela gl 6 dominant, a Triodului gl 7 și ale Mineiului (în 24 Febr.) gl 5 cu m-ș gl 6. — Liturgia cea mai înainte sftită. (Notă. La Liturgie cetim *Paremiiile zilei și ale Mergătoriului înainte din Mineiu.*

24.

Sâmbăta a 3-a din post a morților și aflarea cinstului cap al sftului proroc și înainte Mergătoriului și Botezătorului Ioan.

Tipic. După indicațiunile tipiconului (veți în Triod la slova N) decât aflarea cinstului cap cade pe Sâmbăta a 2-a și a 3-a din post, nu sevêrșim la Utrenie slujba Sâmbetei ci numai a Inainte Mergătoriului întrégă cum se află în Mineiu. După-ce înse aflarea cinstului cap nu e este o sêrbătóre legată ci numai — cum se dice — bisericéscă, putem sêvêrși după plac ori numai slujba Inainte Mergătoriului după cum se află în Mineiu ori cea a Sâmbetei după cum s'a arătat în Sâmbăta a 2-a din post. Notă. Unde aflarea cinstului cap este Hramul bisericiei, acolo sêvêrșim slujba Inainte Mergătoriului. Liturgia sftului Ioan Gură de aur.

25.

Dumineca a 3-a din post a cinstitei și de viață facetőrei cruci. — Pomenirea celui dintru sfti păr. nostru Tarasie, archieppul Constantinopolei.

Tipic. Înbinăm slujba învierii cu a Triodului (a sftului din Mineiu o punem la Pavecernița.) La Vecernia cea mare (care o facem Sâmbătă séra): Stihirile de séra de ale învierii dela gl 7 dominant cu ale Triodului gl 5. cu m-ș gl 3. Stihóvna învierii cu a Triodului gl 4. Tropariul învierii, cu al crucei gl 1. — *La Utrenie:* După psalmii obicinuiți: „D-deu e Dl“ cu Tropariul învierii și al crucei. Apoi Sedelnele învierii cu Troparele soborului ingeresc, Antifonele, Prochimenul și Evangelia învierii a 7-a. „Învierea lui Christos“ cu Ps 50, și stihirile de umilintă: „Ușile pocâinței“ gl 8. Catavasiile: Triodului pe gl 1, cu Măritórele Născetőrei, Sfétalna învierii a 6-a. Laudele marî de ale învierii cu ale Triodului, gl 4 m-ș a Triodului gl 8. Măritórea mare gl 6 La Măritórea mare preotul se îmbracă în ornate ér la „Sfte D-deule ridică sfta cruce la frunte și o duce spre sârutare în biserică, (veți instrucțiunile arătate la triod.) Apoi urméză Ecteniile și Otpustul. La Liturgia (a sftului Vasilie): În loc de „Sfte D-deule“ cântăm: „Crucci Tale ne închinăm etc.“ Fericitirile învierii și din Canonul Triodului p. 3 și 6. Ap. și Evangelia Duminecei (dela Marcu c. 8 st. 34.) După intrare: Tropariul învierii, și al Triodului cu Condacul Triodului.

Notă: La 3 ore d. am. sêvêrșim Vecernia pentru ziua de mâne (Luni a 4-a sêptemână din post): Stihirile de séra din Octoichul triodic gl 7 dominant, de ale Triodului gl 8 și gl 3 și de ale Mineiului (26 Febr.) gl 8. Incungurare cu cădelnița, Lumină lină și Prochimenul cel mare pe gl 8 din Triod. Nemijlocit: „Invrednicesce-ne Dómne,“ Ectenia și apoi Stihóvna din Triod gl 8. După Tatăl nostru urméza Troparele postului din Ceaslov cu rug. sftului Efrem, apoi facem Pavecernița cea mică.

Alte însêmnări: Ziua a crescut în decursul sêptemânei cu 29 minute.

Val. Magdu.

D I V E R S E.

* *Necrolog.* Ni-se scrie din Șag, că confratele nostru, parochul emerit Nicolau Ribariu a trecut la cele eterne în 11 ale lunei curente. Rêposatul în Domnul a ajuns etatea de 83 de ani, și a servit altariului Domnului 54 de ani. Rêmașițele pământesci ale defunctului s'au depus spre odichnă eternă în 13 l. c. cu solemnitatea meritată. Servițiul funebru s'a oficiat prin părintele protopresbiter tractual Dr. Traian Puticiu asistat de preoții D. Demetrovici paroch în Utvin Const., Ioanovicu paroch în Parța, Nic. Groza paroch în Sân-Mihaiul românesc și Victor Rusu capelan în Utvin în ființa defată a unui public numeros care venise se dee veteranului preot ultimul tribut de recunoștinții.

Dumnezeu se așeze sufletul repositului în lăcașurile dreptilor.

† *Necrolog.* Subserișii cu inimă înfrântă și plină de dorere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, amicilor și cunoșcuților trista trecere din viață a neuitatei mame dulce, sócră și bunică ved. Alexandru Rocsin născ. Fruscha întêmplată astași la 4 ore d. a. în al 72-lea an al etatei și în al 23-lea an al veduviei. Rêmașițele pământesci ale defunctei după sevêrșirea ceremonieilor funebrele conform ritului gr. or. român în Oradea-Mare de la locuința sa (iskola-uteza 127.) Domineca 11/23. Faur a. c. la 1 óra după amézi se vor binecuventa și se vor aședa spre odihnă vecinice în cimiteriul gr. or. român din Mèhkerék. — Oradea-Mare, 10/22. Faur 1896. — Nicolae Rocsin, cu soția. Maria Santay, și fii. Anna Karátsony, și fii. Ioan Rocsin, cu soția. Valeriu Rocsin, cu soția. Maria Bolelor și fii. Romul Rocsin. Lucreția Rocsin, cu soțiul. Georgie Papp, și fii.

* *Jubileu.* „România jună“ din Viena își serbeză în anul acesta jubileul de 25 de ani al esistenței sale. Pentru acéstă serbare se fac mari pregătiri Se va eda și un almanac festiv.

* *Dare de sémă și mulțamită publică.* Corul vocal rom. din Chinez (Knéz), au aranjat în decursul carnevalului espirat șese concerte; anume în Chinez, Hodoni, Pesac, Bărâteaz, St.-Andraș și în Bécicherecul mic.

Cu ocașiunea acestor concerte au încurs ca suprasolviri de la următorii P. T. Domni: Al. Craciunescu paroch rom. gr. or. 2 fl. 20 cr. Koszka S. not. com. 2 fl. 50 cr. M. Nikolits teolog de Belgrad 50 cr. G. Dirina comerc. 30 cr. Ioan Sfletici cand. de not. 20 cr. Binger I. maghistru post. 20 cr. Bakits M. inv. sêrb 20 cr. Gimpel P. comerc. 20 cr. Jiva Ungurianu 20 cr. Duma Jian 20 cr. Vlada Gain ospétar 20 cr. Ilie Petcu 20 cr. Ecat. Crișan 20 cr. Iag. Mercea 20 cr. și George Chepeșan 20 cr. toți din Chinez și Iuliu Secheșan not. com. în Bărâteaz 75 cr.

Corul concertante au avut cu ocașiunea acestor concerte o primire mai mult ca frățască din partea populațiunei din comunele amintite. Onorata inteligență fără osebire de naționalitate a spriginit atât moralicesce cât și materialicesce acest ciclu de concerte. Onoratele comitete aranj. nu au întrelasat nimic de dorit în aranjare, astfel cele șese sári au lăsat concertanților tot atâtea suveniri dulci. În deosebi comitetele aranjatóre din Pesac Bécicherecul mic au escelat peste așteptare.

Deci: Corul voc. rom. din Chinez (Knéz) vine și pe acéstă cale a esprima sincera sa mulțamită populațiunei,

On. inteligențe și On. comitete aranj. precum și P. T. Domni suprasolvenți.

Cu durere vin membrii activi ai corului a-și lua ultimul adio de la cei ce au spriginit corul cu atâtea căldură, anunțând că: prin reutatea a câteva persoane de aici, corul a încetat a mai exista. — Chinez, (Knéz) la 25/II 1896. st. n. — În numele corului, Traian Bratescu, inv. și dirig. de cor.

* **Scrutarea muntelui Arrarat.** Trei oficeri din trupele rusești, ce se află staționate în Caucaz, sau decis, să se sue pe muntele Arrarat, ca să afle piscul cel mai înalt și tot-d'odată să afle ce animale și ce plante se afla pe piscul acestui munte renumit încă din biblie. Oficerii au suit muntele în timp de două zile și după calculul lor muntele e înalt de 17,000 de urme. Vegetațiunea este foarte neînsemnată, nu se află pe el de cât niște tufe degenerate ici și colo. Despre animale nici poveste nu-i. Locuitorii de prin prejur afirmă despre un anumit punct al muntelui, că acela ar fi locul unde s'a oprit naia lui Noe, după scăderea apei. Imprejurul muntelui sunt armeni și curđi, și susțin că ei își derivă originea de la strămoșul lor Haic, care a fost strănepotul lui Noah, și ei de aceea se și numește Haici.

* **Căderea unui meteor.** Din Madrid se telegrafiază, că în 10 l. c. pe la 9¹/₂ ore a căzut acolo un meteor. După raportul Observatoriului meteorologic, meteorul a explodat la o înălțime de 32 metri, producând o lumină intensivă. Esplosiunea a fost urmată de o durătură puternică, care a produs o spaimă generală. Au fost nimicite case întregi. Lucrătorii unei fabrici de tutun din Madrid creșdând, că e vre-un cutremur de pământ, au năvălit cu toții afară pe scări, cari din cauza mulțimei lucrătorilor s'au surpat, și 16 ómeni au fost răniți mai ușor, ér unul de mórte. S'au mai întemplat și alte nenorociri. Așa un bărbat tinér de spaimă a sărit jos dintr'un etagiu. Profesorii și băeții au fugit în tote părțile, rânindu-se mai mulți inși. Mai mulți neguțători și-au închis prăvăliile. S'au aflat bucăți din meteor, în formă de pētră sură, cari erau încă calde. S'a simțit esplosia la mai mulți kilometri depărtare dela Madrid. La palatul ambasadorului Statelor-Unite s'a dărîmat un pārete și mai multe ferestri s'au spart.

* **Incheterea socoților** institutului de credit și economii, societate pe acții „Timișiana” în Timișóra pe anul 1895:

Contul bilanțului.

Active.

Cassa în numărariu	12623.50	
Cambii escomptate	460146.95	
Cambii ipotocate	44327 20	
Împrumuturi ipotocate	211968.15	
Mobiliar	557.92	
după amortisare de 10%	55.79	502.13
Lombard		1745.—
Efecte		3064.90
Realități		14622 81
Giro- și Cheque-Conto		283.33
Interese de reescompt anticipate		394.59
Diverse conturi debitore		1293.65
		<u>750972.21</u>

Pasive.

Capital de acții emisiunea I-a	100000.—	
Capital de acții solvit din emisiunea II-a	112989.74	212989.74

Fondul de rezervă general	13802.98	
Fondul de rezervă încurs din emis. II-a	13710.—	
Fondul de rezervă pentru acoperirea pretensiunilor dubioase	1701.50	
Fondul de rezervă pentru diferința de curs	800.—	30014.48
Fondul de pensiuine		1100.—
Depuneri spre fructificare		393243.33
Cambii reescomptate		81682.—
Interese transitóre		9040.10
Dividendă neridicată		126.—
Contribuție după interese la dep. spre fructificare		966.90
Interese după capitalul de acții și fondul de rezervă din emisiunea II-a		2722.84
Diverse conturi creditore		1224.87
Profit curat		17861.95
		<u>750972.21</u>

Contul venitelor și a sarcinilor.

Sarcini.

Interese ridicate și capitalisate	19269.71
Salare	5690.50
Contribuție erarială și comunală	2963.64
Contribuție după interesele capitalului de acții și fondul de rezervă din emisiunea II-a	272.28
Contribuție după interese la depuneri spre fructificare	960.08
Interese de reescompt	3450.95
Chirie și spese de cancelarie	989.22
Tipărituri	356.69
10% amortisare din mobiliar	55.79
Profit curat	17861.95
	<u>51870.81</u>

Venite.

Interese de escompt	34987.85
Interese după cambii ipotocate	1069.17
Interese după împrumuturi ipotocate	14769.84
Interese după lombard	77.35
Venitul efectelor	63.—
Venitul realităților	572.69
Provisiune	330.91
	<u>51870.81</u>

Timișóra, la 31 Decembre 1895.

Emanuil Ungurianu,
director.

Ioan Miculescu
comptabil.

Trailă, Voianțiu, Crăciunescu, Istin,
Maniu,
membrii direcțiunii.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent al bilanțului, precum și cel al venitelor și sarcinilor, și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare purtate în bună regulă, le-am găsit cu acelea în consonanță și esacte.

Comitetul de supraveghiare:

Ioan Theodoroviciu, Dr. Lazar Simon, Aureliu Draganu, Aureliu Popoviciu.

„Timișiana” institut de credit și economii, societate pe acții în Timișóra, primește depuneri spre fructificare, după cari solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere. Darea de venit după interese o solvește institutul separat. — Bani spre depunere se pot tri-

mite și prin postă, și libelul de depunere se trimite deponentului iară prin postă.

Direcțiunea.

Concurs.

În urma concludului com. și al sinodului parochial din **Ostrov**, și pe baza Inaltului decis consistorial dtto 5/17 Decembrie 1895 Nr 7359 ex 1895 pentru capelania temporală pe lângă deficientul preot Zenovie Covaciu din **Ostrov**, se escrie concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în foia „Biserica și Școla“:

Emolumintele anuale împreunate cu parochia Ostrov sunt:

1. Una sesiune parochială cu un venit mediu de fl. 400. —
2. Venitele stolare dela botezuri, cununii și înmormântări cu un venit anual aproximativ de fl 95. v. a.
3. Un intravilan parochial cu un venit mediu anual de 20 fl.
4. Birul preoțesc usuat ce se dă în natură, de fiecare numer de casă una măsură cucuruz sfărmat computat în bani 100 fl.

Aceste emolumente computate în calcul mediu dau un venit anual de 615 fl:

Alegândul capelan va folosi jumătate din toate venitele parochiale pe cât timp va fi în viață parochul deficient Zenovie Covaciu, ér după încetarea din viață a acestuia, va urma ca paroch conform §-lui 4 din Regulamentul pentru parochii. —

Recurenții la această capelanie temporală sunt avisați ca recursurile lor instruite conform dispozițiilor stat. org. și ale Regulamentului pentru parochii de clasa a II-a adresate comitetului parochial din Ostrov, se le subșternă subscrisului protopresbiter Voicu Hamsea în Lipova (B. Lippa) până la termenul sus indicat, având a se presenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sfta biserică din Ostrov spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și în oratorie. — Ostrov 26 Noembre 1895.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: **VOICU HAMSEA** m. p. protopresbiter.

Pentru deplinirea parochii vacante de a III-a clasă **Bodești** și filia **Mernești**, protopresbiteratul Halmagiului se escrie concurs cu termen de alegere **3/15 Martie a. c.**

Doritorii de a ocupa această parochie sunt avisați: recursurile provădute cu toate documintele prescrise. adresate comitetului parochial până la **2/14 Martie a. c.** ale trimite protopresbiterul Ioan Groza în Halmagiu

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: **IOAN GROZA** m. p. protop.

Devenind vacantă stațiunea învățătorescă-cantorală dela școla I. din **Apatou**, prin această se escrie concurs cu termen de alegere pe Dumineca din **25 Februarie st. v. 1896.**

Emolumintele împreunate cu acest post sunt: 1) În bani gata 300 fl. v. a; 2) Cuartir liber cu două chilii: în cvartirul locuit de învățătorul dela școla a II-a (cvartirul cel separat de edificiul școlilor) și intravilanul ce se ține de acea locuință; 3) Lemne de foc 6 orgii din care să va încălzi și sala de învățământ; 4) Scripturistica după recerintă; 5) pentru participare la conferințele învățat. 10 fl; 6) Pentru coratoratul școlei 10 fl. 7) Dela înmormântări unde va fi poftit 50 cr:

Dela recurenți se recere se dovedească calificațiunea recerută, se fie prep. abs. și cu examen de calificațiune și limba magiară și se se presente în vre-o Duminecă ori sârbătoare în biserică, spre a se face cunoscut poporului.

Recursurile adresate comitetului parochial sunt a se trimite Reverendismului Domn Ioan Cornea, protopop și inspector școlar în Boroșineu (Boros-Ienő) Ctul Arad.

Comitetul papochial.

În conțelegere cu mine **IOAN CORNEA** m. p. protopresb. și insp. cerc. de școle.

—□—

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc devenit vacant la școla confes. rom. gr. or. în comuna **Topoloveț** (Nagy-Topolovecz), protopresbiteratul Belintului, se escrie concurs, cu termen de alegere pe ziua de **10/22 Martie a. c.**

Emolumintele împreunate cu acest post sunt: 1) Salariu în bani gata 192 fl. ; 2) Pentru lemne de foc, atât învățătorului cât și pentru sala de învățământ 64 fl. ; 3) Diurne la conferințe și reuniuni 10 fl. ; 4) Pausal scripturistica 5 fl. ; 5) 29 meți grâu și 29 meți cucuruz în nat ră; 6) 2¼ jugere pământ estravilan; 7) Cortel gratuit cu grădină de legumi; 8) Dela înmormântări unde va fi poftit 20 cr.

Dela recurenți se poșteșce, ca înainte de alegere să se presinte în vre-o Duminecă ori sârbătoare în s. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cant și rituale, căci la din contră vor fi eschiși dela candidare.

Recurenții sunt avisați, ca recursurile lor ajustate cu toate cele de lipsă, se le adreseze comitetului parochial din Topoloveț, și se le înainteze oficiului protopresbiteral gr. or. român în Chisetou (Kiszető).

Topoloveț, din ședința comitetului parochial, ținută la 30 Ianuarie 1896.

Nicolae Martinovicu, m. p.

preot și preș. al com. par.

În conțelegere cu mine: **LUCIAN ȘEPETIANU**, m. p. adm. protopresbiteral.

—□—

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc, dela școla I. rom. gr. or. din comuna **Chesint**, — protopresb. Lipovei, devenit vacant prin pensionarea fostul învățător **Augustin Petcu**, — să escrie concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în „Biserica și Școla“.

Emolumintele anuale împreunate cu acest post sunt: 1) Cuartir liber în edificiul școlei cu grădina de legumi de 1 jug. catastral (1600□). 2) În bani gata 140 fl. 3) În naturale: 32 Hectolitri grâu în natură. 4) 32 metri de lemne din care are a se încălzi și sala de învățământ.

Să noteză, că dacă cu timpul cele 2 clase (I și II) actuale din Chesint, s'ar preface în una școlă de băieți și una de fetițe, atunci alegândul învățător pe baza acestui concurs, va avea a funcționa la școla de fetițe. —

Recurenții, cari doresc a ocupa acest post, sunt avisați, ca recursurile lor instruite, conform dispozițiilor legale în valoare și adresate comitetului parochial din Chesint, se le subșternă subscrisului protopresb. insp. școlar în Lipova (B. Lippa) până la termenul sus indicat precum și a se presenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sta biserică din Chesint, spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic. — Chesint, în 28 Ianuarie st. v. 1896.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **VOICU HAMSEA**, m. p. protopop inspect. școl.

—□—